જૈન રસીક સ્તવના
૨૧૪૯ વળી. (૦૪

જૈન ધર્માભીલાશી સજજનોને સારૂ.

છપાવી પ્રસીધ્ધ કરનાર.

સુરત.

જૈન જ્ઞાનવર્ધક મંડળી.

સુરત.

ભાગુપીઠ મધે અંબીકા પ્રેસમાં નંબર ૧૮૧ ના

મકાનમાં.

ભવાનીશંકર રવીશંકરે

છાપી.

સંવત ૧૯૬૦ સન

કીમત એક આનો

પ્રસ્તાવના

હે સજ્જનો શેહેર સુરતના કેટલાએક નાની વયના મિત્રોએ પોતાની માફત થઈલી કેળવણીઓના ઉપભોગ નિમીતે તથા જઈન ધર્મનો પસારો કરવાના હેતુથી શંવત ૧૯૪૦ ના શાલમાં જૈન જ્ઞાનવર્ધક મંડળી સ્થાપી છે.

એ મંડળીએ પોતાનું જ્ઞાન દરશાવવાને ખાતર આ લઘુ ગ્રંથ બહાર પાડયો છે.

જૈન ધર્માભીલાષી સજ્જન પુરૂષો આ પુસ્તકમાં અમારો કાંઈ પણ દોષ તથા ચુક પડે તો હમારા પ્રથમના પ્રયત્નને માટે ક્ષમા કરી તે બાબત લખી જણાવવા તસ્દી લેશો.

આ આવૃતી ખપી ગએથી બીજી બહાર પાડવામાં આવશે.

પ્રમુખ .... શા૦ રતનચંદ ગુલાબચંદ ડારવાળા.
મંત્રી .... શા૦ ખુશાલચંદ ભીખાભાઈ
ઉપમંત્રી......... શા૦ છગનભાઈ નગીનભાઈ
ખજાનચી......... શા૦ કીકાભાઈ કસ્તુરચંદ

દુહો.

છેલીવેલી વીનતી, સાંભળો સરવે જન;
ભુલચુક સુધારીને, બોલજો સઉ સજ્જન.

ચોપડી સુરત ગોપીપુરાની ચાલાગરીમાં શા૦ રતન ડારવાળાને ઘેરથી મળશે. તથા દેશાઈપોળમાં મંડળીવાળા મકાનમાંથી મળશે.

જૈન રસીક સ્તવનાવળી

દુહા.

આબુ અષ્ટા પદ ગીરનાર,
સમતસીખર સેત્રુંજ ગીરી સા
પંચે તીરથ ઉત્તમ ધામ,
સીદ્ધી ગયા તેને કરૂં પ્રણામ.

સ્તવન ૧

ગઝલ હરીગીત છંદની ચાલ.

જીન આપકું જોયા નહીં. તન મનકું ખોજા નહીં.
મન મેલકું ધોયા નહીં, અંગોલ કીયાસો કયા હુવા. ટેક.
મંડપ ઝરૂખા રાવટી, બેઠા રહે ગુલજારમે,
ત્રીકુત મેહેલ જોયા નહીં, બાહેર ફીરાસો કયા હુવા. જીન; ૧
રંગ રાગ મંડપ બાજતા, ઘરમે સુન્યા તો કયા હુવા,
તાલ સુરસે ગુની ગાવે, ગુનીજન ભયા સોકયા હુવા, જીન ૨
લાલચ કરે દીલ દામકી, ખાસદ કરે બદામકી.
હીરદે નહીં સુધરામકી, હરીહર કીઆતો કયા હુવા; જીન ૩
કુત્તા હુવા ધન માલકા, ધંધા કરે જંજાલકા,
હીરદા હુવા ચંડાલકા, કાશી ગયા સો ક

ગોયા કરે સંસારકા, જાતું કું જરા બજારકા,
ઓ આયા તીરથ દ્વારીકા, છાપા લીઆ તો કયા હુવા જીન ૫
જીતે પીતરકું સુખ નહીં, જ શકી જકર આશક નહીં,
ચંદા લમેંક છુ સુખ નહીં, તરપન કીયા સો.કયા હુવા. જીન ૬
પોથી પુરાના સીખ કર, કહેને ફીરે ઘર ઘરસું,
પરીબ્રહ્મકું પરખા નહીં, બ્રાહ્મણ હુવા તો કયા હુવા. જીન ૭
જોગીજો જંગળ સેવતે, રંગલાલ કપડે પેનતે,
ઉસરંગસો માહેર નહીં, જોગી હુવા તો કયા હુવા. જીન ૮
રૂપૈઆ અમરબી ખોલકે, બેઠા રહે બજારમે,
કછુ ધર્મ પુન્ય કરતે નહીં, બનીયા હુવા તો કયા હુવા, જીન ૯
કાજી કીતાબા ખોલકર, નસીએત કરતે ઓરકું,
આપી અદલ ચલતા નહીં, કાજી હુવા તો કયા હુવા. જીન ૧૦
એસી ભાતસે ધર્મનાથહે, જશ નામકા પ્રકાસહે,
ગુરૂકે બચન મે ગમ નહીં, બક બક કીયાસો કીયા હુવા.જીન ૧૧

નેમનાથનું સ્તવન. ૨

વીલાપ.

હાંરે કાંઈ જાદવકુળના નેમરે, સુંદર સામળા,
ત્યજ મારા પ્રાણુરે, તજી મન આંમળા; આંકણી,
પાછા વલ્યા, એવા મુજ અવગુણ શાલહ્યા!

સુંદર સામળા. ૧
કેઇ પશુવા તણું શીર દોષરે
ન રે ભોગ સકળ મનથી વમ્યા, તુમે કોઈના ભમાવ્યા નથી ભમ્યા
એક ધાર્યું સંજમ સારરે, તેથી પાછા વળ્યા. ૨
તજી આઠ ભવાની પ્રીતડી, તુમે સંજમ સ્ત્રી મંનમા ધરી
જઇ ચઢીયા ગઢ ગીરનારરે, સુંદર સામળા. ૩
વીલ વીલતી રાજુલ ત્યાં ગઈ, નેમ સનમુખ આવી ગહગહી
લીએ સંજમ પીઉજીની પાસરે, થઈ સા સાધવી. ૪
લેઈ કેવળ દંપતી સીવ ગયા, કાંઇ જયોતમે જ્યોત મીલી રહ્યા.
કહે હરખચંદ કર જોડરે, નમું પ્રભુ નેમન. ૫

નેમનાથનું સ્તવન. ૩

રાજ બાગમાં જઈએ; તથા, રેખતો.

પતી મેરો બસીઓ જાએકે બનમે, વાકુ નહીં કામના મનમે; ટેક
વિષમ બાગ પર આગ લગાઈ, ઈછા ધરી નહીં મનમે; પતીમેરો ૧
સંજમ ભાવ ચાહ કરી લીનો; સુમતા ઘર રહયો મનમે; પતીમેરો ૨
કઠીન વેદના વિષય તાપકી, વ્યાપત નવેઉકી તનમે, પતી મેરો;
શીયળ રત્ન સાચું કરી સેવો, કીયા કરમખે પલમે; પતી મેરો. ૪
સરસ ભાવ શીવપુરસે લાગ્યો, દુર ખડા જીઉં રનમે; પતી મેરો. ૫
કુરે દેવ જીનદાસ નશીવે, નેમ વસો નેનનમે; પતી મેરો. ૬

સ્તવન ૪ = ગઝલ.

સલાકુ દ્રષ્ટ સામ પડી, હર ઘડી ઘડી,

બાકી જે નારદકી એક ઘડી, જબતબ સમજ પડી સભાકું : આંક

ઘડીઆલ નાલ બાજે, જે હર ઘડી ઘડી,
જબ ઉમરકી કટોરી ભરી, તબ સમજ પડી; સભાકું. ૧।।
હનુમંત કરે ગીરી ગીરી, અંતસેં દહી;
જબ રાવણકી લંકા જરી, તબ સમજ પડી; સભાકું. ૨।।
ચંદનકી લાલ રેસા. યું દુખતા દીલ કસી,
જબ મીટી માંહે મીટી મીલી, તબસમજ પડી; સભાકું. ૩।।
જયું જાન કે અજાન હુવા, મુકતકા નિશાન,
જબ આન બાત જમસે અડી, તબ સમજ પડી; સભાકું. ૪।।

સ્તવન ૫

દીખલા દે જમાલ અપના (એ રાગ.)

જીન નામકું સમરલે આ વખ્ત પાયા હેં,
તેરે હાથ નહીં આવે સદગુરૂ બતાયા હેં; જીન નામ. ટે।
કરતા હેં મેરા મેરા અબ તેરા કોણ હેં,
ઉસ દમકા નહીં ભરોસા કુછ નેકી કરલે; જીન નામ ૧।।
માયા કે નિશામે બેહોશ ક્યું રહા,
માયાસંગ ના ચલેગી ક્યા નિંદ સોરહા; જીન નામ ૨।।
...સરીખે હોગયે જીનકે ઉડે નિશાન,
છીન લીયા અબ તેરા ક્યા ગુમાન; જીન નામ ૩।।

કહેતાહેં મઅરૂપ તુમ સમજ ચાર મન,
જીન નામ [illegible] સચા સબ જુઠાહેં જતન; જીન નામ ૪॥

સ્તવન ૬

તીલાની તથા કેરબો.

જોગીયાંસે યારી કીનીહો, જ્ઞાન દીનંદા; જોગી. ટેક.
જ્ઞાન દીનંદા, ત્રીભુવન ચંદા, તટનીતટ નીવસંદા,
બરમ ભાવક છોટ ધરંદા. ઘાતી ભસમ લીપંદા; જોગીયાંસે. ૧॥
સાદી સાંત દ્રઢ આસન ધારી સુનીજ પરીણીતી બાયી,
પ્રેમ શાલા પ્રેમકા પ્યાલા, યોગ નીંદ અચ લાયી; જોગી ૨॥
તત્વ વિચાર જટા વધારી, અનહદ ધુની ચિત લાઇ.
દર્શન ચારીત્ર સુભસેં જે પ્યારી, જ્ઞાનાનંદ મચકાઈ, જોગી ૩॥

સ્તવન ૭

ગજલ. હરીગીત છંદની ચાલ

મનખા વપુ તુજને પાયા, મિથ્યા ગુમાવત કાયકુ. આંકણી.
ધન ખાટને નિશદીનમે, સુરા ફિરે બની બ્હાવરા,
ત્રેયા કાજ ભટકત ચહુ દિશે, જ્યું, શ્વાન હોતે કહાવરા; મનખ
દો ચાર સુત સુતા હુવા, કરને લગે બહુ સેવકું,
કુછ સાધતા નહીં ધર્મકુ. માનત નહીં ઈષ્ટ દેવકુ; મનખા. ૨॥
કામ, ક્રોધ, લોભ, શ્માનમે, મસ્તાન હુવા આખલા,

મત્સર મોહ જંજાળમેં, અહોનિશ કુટબ કાખલા; મનખા
ઈર્ષા બડી મદમે પૂરા, છળ કપટ રાખી ઉરમાં,
હીંસા કરી પંડ પોખતા, વ્યભાચારમાં [illegible] સુરમાં; મન ..
પરધનકું હરતે સદા, મધમાંશ ખાવત ચોરટા,
માઝમ ગાંજા ફુંકકે, જુગારસેં તાન તોરતા; મનખા પા
ભુલેપડે જીવ જકતમે, ભટકત ફિરતા ભામટા,
પ્રભુસુત સદગુર સંગસે, પાવતહેં સુખ સામટા; મનખા ૬

સ્તવન ૮

કાનુડો કામણગારોરે સાહેલીઆતું (એ રાહ)
હું તો કહેવાયો ત્હારોરે, જીનંદા પ્યારા. હું તો ટેક.
હું તો કહેવાયો તાહારો, નહીં કદી બીજાનો ધારો,
બોલ્યું સાચું માની તારોરે, જીનંદા પ્યારા. ૧
ભાવો ભવ ભટક્યો ભારી, તરવાની ન આવી વારી,
હવે તુમસેં કીધી યારીરે; જીનંદા. ૨
સાચી છે પ્રીતી તારી, બીજી સરવે લાગે ખારી, (માટે)
...રું ધ્યાન ધરું ધારીરે, જીનંદા. ૩
સંસારી માયાથી હું તો, નહીં કદી પડ્યો વછુટો,
રાખો તેથી હવે છુટોરે; જીનંદા. ૪
હું તો છઉં પાપી પ્રાણી, તારો દીલ દયા આણી,
સુત પ્રભુનો [illegible]રે, જીનંદા ૫

આત્મ શીક્ષા સ્તવન ૯

ગજલ હરીગીત છંદની ચાલ.

હરદંમ પ્રભુકું યાદ કર, મનમેં જ કર એહી પકર,
બાબા જીંદગી જુઠી લહે, મત માન સુર્તરે વે ખબર; હર ૧
એ ચામકા દીદારહેં, માયા કુટુંબ પરીવારહેં,
ઘડી દોએકા બાજારહેં, જીનકું સમર એહી સુંકર; હર ૨
દુનીયામે કોઇ નહીં યારહેં, સબ એહી માયા જાળહેં,
એ સુપન સમા સંસારહેં, કયા સોવે તું સુરાપાન કર; હર ૩
ગજરા જરેણુ અમુલહેં, ધન માલ મલક વલોલહેં;
જેસો જ્યું જલ કલ્લોલહેં, કર ધર્મ તાથે નેહ ભર; હર ૪
દેહી એ રંગ પતંગહેં. જેશો જ્યું સંધ્યા રંગહેં,
તેશો જ્યું રામા સંગહેં, તલીનતોતા મેંન કર; હર ૫
દુનીયા બટાઇ કુખુબહેં, ઉસમે જો એહી ખુબહેં,
જીન રાજ એક મહખુબહેં, નીશદીન તાકી સેવ કર; હર ૬
કહે માનકર પ્રભુ બંદગી, તાથે સફળ હોએ જીં..,
સબ છોડીદે હર રીંદગી, કછુ ખેર કર કછુ મેહેર ધર; હર ૭

સમત શીખર ગીરી સ્તવન ૧૦

રાગ બીહર બારમાસી.

પ્રીજુ મુને કાંઈ નગમેરે, જીનસુ પ્રેમ બન્યો એક તાન; બીજુ ટેક

શંભવનાથ શ્રી સુરત મંડણ, ખંડન મોહ અગ્નાનજીરે; બીજુ ૧
મુજ મન કમળ પ્રકાસક હીત કર, ઉદયો અભીનવ ભાણુજીરે,
મોટી હોંસ જે જીવને મુકતીની, તે સીજે એણે ધ્યાનજીરે બીજુ
ચોકસ ઈંદ્ર મીલી શેવા શારે, મુકી મનથી ગુમાન જીરે,
આતમ અનુભવ જીન ગુણ શુંણતાં, હોવે મોક્ષ નીદાનજીરે; બીજુ ૩
એલીભમરી જેમ પ્રભુ સંગે, પામું તુમ અભીધ્યાનજીરે,
તુહીજ માતપીતા તુહી બાંધવ, તુહીજ અખય નિધાનમજીરે; બીજુ ૪
ભવીજન વંદન સેના નંદન, તાહેરૂ અનોપમ ગ્નાનજીરે,
શ્રી વિદ્યાસાગરસુરી એમ વિનયે, તુહીજ મુજ સુલતાનજીરે બીજુ ૫

માહાવીર સ્વામીનું સ્તવન ૧૧

આશાતારી પ્રીતમ મુજને મળવા લાગી રહી. (એ રાગ)

પ્રેમસું ભરીરે ભેટયા પ્રેમસું ભરી,
માહાવીર સ્વામીને આજ ભેટયા પ્રેમસું ભરી; ટેક.
યાં કરમ માફ કરો મન મેલના જરી,
આ થઈ દેવ મનુષ્ય માને રમીએ વરી; પ્રેમ ૧
જેના ઝાંઝર ઝમઝમે, એ રૂદએ ધરી,
આ કરૂણા કટાક્ષ કરી, મન લીધું હરી; પ્રેમ ૨
અવર સાથે કામસું મારે, સીધીએ ખરી,
આ સૌથી સવાઇ સુખ સીવ સુંદરી; પ્રેમ ૩

સ્તવન ૧૨
ઠુમરી.

સવાલાખ ટકાની જાએ એક ઘડી. ટેક
એ શંખારજ શો શાંખેલા ઘડપણ આયો ઘોડે ચડી.
માગીતુંગીને છત્ર ધરાવ્યું, કોનો કંદોરો ને કોની કડી, સવા ૧
લાધુભાઈ જીનને સંભારે, જમન દશા જય આપે ચડી,
હે લીઓ ભજો ભગવંતને, મોક્ષ જવાની એ વાત ખરી; સવા ૨

જૈન જ્ઞાનવર્ધક મંડળી કૃત.

શાંતીનાથની સ્તુતી સ્તવન ૧૩
આવો શાંતીજીન દરીશન દીજે દરીશનથી સુખ થાએ; આવો.
મંગળકારી તોરી છબી પ્યારી, કરૂંછું સ્તુતી તમારી. આવો.

પ્રેમ સલાનો (એ રાગ)
શ્રી શ્રી શાંતીનાથ, જોડું હું બે હાથ,
નમી કરૂં પ્રણામ નિત્ય ઉઠીને પ્રભાત; શ્રી શ્રી ટેક.
સાચું સમરણ તુમારૂં છે, તુજ વિના નહીં કોય,
આ જૈન ધરમની તોલે બીજો ધરમ નહીં હોય; શ્રી ૧
સાંતીનાથનું સમરણ કરતાં, ગણવો મંત્ર નવકાર,
આરોગ દોષ દુરે કરીને ઉતારે ભવપાર, શ્રી. ૨
સેવક પ્રભુજી શું અરજ કરે છે ઉતારો ભવપાર
આવંદે સઉ જન નરને નારી, હો ગએ જય જય કાર શ્રી ૩

શ્રી ઉમરવાડી પારસનાથની સ્તુતી સ્તવન ૧૪

રાગ ઉપર પ્રમાણે

શ્રી ઉમરવાડી પાસ, ભવો ભવ હું દાસ
વાંદુ નિત્ય જેથકી દુર થાએ ત્રાસ; શ્રી. ટેક.
સત્ય દેવ સત્ય ગુરૂ સત્યેથી સુખ હોય,
આ જૈન ધરમની તોલે બીજો ધરમ નહીં કોય; શ્રી ૧
પ્રભુજી તમારૂં દરીશન દુર્લભ, દરીશનથી દુખ જાં જે,
આ અરજ કરીને પ્રભુ શીશ નમાવું,
ધનભાગ્યેગ મારૂં આજે; શ્રી. ૨
જૈન જ્ઞાનવરધક મંડળીની આશા પુરજો સાર,
આ શેવક પ્રભુજીનું દરીશન જોઈ,
સફળ થયો અવતાર; શ્રી. ૩

સુમતી નાથનું સ્તવન ૧૫

રાગ અભંગનો

સુમતીનાથ જોડું હું હાથ, હું તારો દાસ તારે સરણે; ૧
તમે છો દેવ, તમે છો કૃપાળુ તમે છો દયાળુ, સત્યદેવ; ૨
સુમતી આપો, કુમતી કાપો, જાયે બળાપો, પાપ થકી; ૩
દરીશન પાઈ, આનંદ થાઇ, સેવકે ગાઇ, હર્ષ થઈ; ૪

નેમનાથની હોરી સ્તવન ૧૬

રાગ કાફી

એસી હોરી ખેલાઇ, નેમજીકો દરીશન પાઇ, એસી. ટેક
તોરણસેં રથ પીછો ફીરાઇ, કયા અડચણ તુંમકું આઈ, ૯
રાજુલ સુંદર નારી રોતી, આપ આમકું છોડ ચલાઈ;
કયા બીચાર દીલમેં આઈ; એસી. ૧
પશુ તે બીચારે, બોત પોકારે દીલમે દયા તુમકું આઈ,
તેથી તુમે રથ પીછો ફીરાઈ, મેહેર તુમેરે મન આઈ,
નેમજી ગએ ગીરનારી; એસી. ૨
તજી આઠ ભુવનકી પ્રીતડી, સંજમ શ્રી મનમે ધારી,
જઈ ચઢીઆ ધઢ ગીરનારી, રાજુલકું તુંમે તારી,
હો ગએ જય જય કારી; એસી. ૩
ઉડત ગુલાલ ભરી પીચકારી, કેસરકી બનીહેં ક્યારી,
સબ જાદવ મીલ વસંત ખેલાઇ, સેવકકું આનંદ પાઈ
ગાઓ તુમે હરખે ગાઈ; એસી. ૪

નેમનાથનું સ્તવન ૧૭

મેવાડી ભ્રગે લોચની (એ રાગ)
માનો પીયા માનો રાજુલકી બીનતીઆ,
તુમે તોરણસે પીછા વળીઆ, માનો; ટેક.
એક રાજુલ નાર, મન કરત બીચાર,

નેમ પીયા મેને કયા ગુના કીયા, માનો. ૧
તુમે તોરણ આએ, રથ પીછા ફીરાએ,
પશુ બનમે પોકાર ગુનીઆ; માનો. ૨
તુમ ગએ ગીરનારી, તુમને સંજમ લીયા ભારી,
તેરે હાથસે મેને દીક્ષા લીઆ, માનો. ૩
સેવક ગુન ગાવે, બોત આનંદ થાવે,
દોનું જોડે મીલી રહ્યાં; માનો. ૪

સ્તવન ૧૮

જાગો બાલમ રેન રહી થોડીરે (એ રાગ)
દેખો અપને જગમેં જીવના થોડારે, કોઈ જાશે વેહેલા મોડારે, દેખો ટેક.
માબાપ કોઈ સાથ નઆવે, આવે પુન્ય પાપ જોડારે, દેખો. ૧
ખબર નહી ઘડી એક પલકી, લેજાએગા જમકા ઘોડારે દેખો. ૨
જીવતે સો ધરમ કરસે, કરતું પાપજ થોડારે, દેખો. ૩
સેવક તો એહી અરજહે, આયાહે કળજુગ પોહોરારે. દેખો ૪

સ્તવન ૧૯

ાજાઓ મારા પુત્ર તું પરાયા બાગમાં (એ રાગ)
ઈચ્છા મોરી પ્રભુજી તુંજને વંદવા લાગી રહી,
કરમકી દોરી તુટે જબ ચરણે આવું સહી; ઈચ્છા. ટેક.
સંસાર જાળમાં ફસાઈ પડેલો, અંધ બન્યો આ વાર,

૧ જાઇ
જાની. ૧ ક
: તોરા,
કા; જાની. ૨
જી
ાકા; જાની. ૩
કોઇ વીરલે,
મનકા; જાની. ૪
ારથ,
કું સંગ ઉસકા; જાની ૫
ડળી કહે,
કું સુમતીકા; જાની. ૬

સ્તવન ૨૭

ાવીર સ્વામીની લાવણી.

જય જય જય શબ્દો થાયે (એ રાગ.

૯ જય વીર જય માહાવીર સ્વામી,
ઠે આજ કે દરીશન પામી; જય વીર. ટે
નંદ, ત્રીસલાના જાયા,
મે ભલુ, ધન્ય મુની રાયા;

ક્યા એસા તુમને બીચારા; મુજે
કે મનાવો બેની, જરા સ
ક્યા ગુના કીયાહેં તુમારા; મુજે.
તુમ ગએ ધઠ ગીરનારી, રાજુલકુ
સેવક ગુણ ગાવે તારા; મુજે.

પારસનાથનું સ્તવન

નંદકુંવર તોરી નેના રસીલી

પાસ પ્રભુજી તોરે ચરણ કમળ પર વ
દરીશન જોઇ દીલકું મોહી, પ્રભુ ખુશી થાઊં પ્
અશ્વસેન કુળ અવતર્યા, વામાના જાયા, નાગ
તોરી કંચન વરણી કાયા પ્રભુ, પ્રભુ વારીજા
બાહે બાજુબંધ બેરખા, કાનમે કુંડળ સાર,
તો મોતીઅનકી બની હાર પ્રભુ, પ્રભુ વારીજાઊં
આંગીની રચના રચી, દરીશન કરે નર નાર, સે
કીર્તિ વંદે વારંવાર પ્રભુ, પ્રભુ વારીજાઊં વારી

સ્તવન ૨૬
કેરબાની ચાલ

જાની દેખલે આ સબહેં ક્યા કામકા,
એજી ક્યા કામકા, એજી ક્યા કામકા; જાન

પ્રભુ તોરા ચરણ પસાયથ.
કીસકા છોર કીસકા છૈય
કુટુંબ કબીલે છોડ કે ચલ
એહે તેરા એહે મેરા એ
મોહ માયાએ ઘેરી લીધો ' હે
સેવક તારો ઇચ્છા ધરે છે. ૨
જે માગે તમે કુમતી જંતી.
સુમતી નાથનું
દરશન બીના અખીઆ ત:
પ્રભુ દેખત આંગી તેરે અંગકી;
મુખ તેરે જ્યું ચંદ્ર પ્રકાશે, આંગી
કેસર ચંદન ઓર અરગજા, બીરાજ
એસી આંગી સુમતી નાથકી, સેવક
સ્તવન ૨૧
જુબાની હાલ યું કહેના
જીનકા નામ દીલમે રખના, કરેસો ૨
મેરી મેરી ક્યા કરે, ક્યાહે તેરા અહી
જ્યું આએ યું જાએગે કુછ આવે સાર
માયાહે ઘડી પલકી, આવેના તન ધન.
જુઠી માયા જુઠી કાયા, જુઠાહે જતન;

...ા સ્તવન,
...ા દર્શન; જીન. ૩
...ન ૨૨
(એ રાગ)
...ગયો ગીરનાર; ટેક.
...આ જીવ હજાર; પ્રભુજી. ૧
...ા, પોંચી મુગતી મોઝાર; ૨
...વારમ વાર; પ્રભુજી. ૩
= ગઝલ.
...ન તુમ કયા કરે ...ારા, ટેક
...દીન આપ આપ,
...મેરે પ્યારા; નાથ. ૧
કયા હેં તેરા અહીં, અહીં;
...હીં આવે તમારા; નાથ. ૨
...કહે સમજ તું ચેતન, ચેતન;
...ાર ન કર તું નહારા; નાથ. ૩
...નું સ્તવન ૨૪
...ા બનજારા (એ રાગ)
...રા, મેને આસરા હેં સબ તારા. ટેક
...ીરાયા, પશુ બનમે પોકાર સુનાયા,

તુજ સમોવસરણની રચના મનોહારી,
દરીશન કરે નર ને નાર અતી સુખ કારી; જય વીર. ૧
ત્રણ ઘઢ પર સોભે વીતરાગ મહારાજ,
વીતરાગ પ્રભુ તોરા દરીશન પાયો આજ;
તુજ દરીશનથી સબ સંકટ મીટી જાએ;
સુમતી પ્રગટે કુમતી દુરે થાએ; જય વીર. ૨
શુ ષોભીત શોભે સુંદર ષંદર સુરત,
વીતરાગ તુજ સમ કોઈ નહી મુરત;
જૈન જ્ઞાનવરધક મંડળી હરખે ગાએ,
જય જય જય જય જય જય જય શબ્દો થાએ; જય વીર. ૩

ચિંતામણ પારસ્વનાથ સ્તવન ૨૮

અરે બાવાજી તું દૂરે કેમ ઉદાસ (એ રાગ)

ચીંતામણ પાસ મેં તેરા દાસ,
તેરે દરીશન ખાતર, મેને બડી આશ; ૧
બનારશી નગરીમે તેરા જનમ,
ચંદ્ર જેસે શોભે મણીધર લંછન.
અસ્વસેન તાત વામારાણી [illegible].
તસ કુખે ઉપન્યા શ્રી ....

દરીશન મેં પાયા હું અજર તેરા.
સફૂળ કરદે આપતો જન્મારા મેરા. ૪
આપતો શરણ પ્રભુ તારે આયો,
મન દીન મેરા કે દરીશન પાયો. ૫
તન મેં કરૂં પ્રભુ તોરી સેવા,
ઇચ્છા મોરી હું હોત શુભ લેવા. ૬
સુરત શેહેર માંહી હું બીરાજે,
શ્રી તારામણુશ્રી દરીશન પામ્યા આજે.
શ્રાવક સૈન મુનીરત્ન મંડળી,
પ્રભુ ગાવે [illegible] તોના સર્વે મળી. ૮